

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน กรณีศึกษาพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก ในกลุ่มน้ำปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช*

กิตติศักดิ์ แสงทอง ** และ อิศรัญญ์ รินไธสง ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน โดยศึกษาในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก กลุ่มน้ำปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช การศึกษาใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพก่อนแล้วใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งประกอบด้วย การสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ประสบภัยน้ำท่วม จำนวน 75 คน และการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาและข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 50 คน โดยกลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา หลังจากนั้นใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากกลุ่มเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วยบุคคล 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประสบภัยน้ำท่วม ผู้บริหาร สมาชิกสภาและข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 150 คน และวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า 1) จากการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่ามี 82 ตัวชี้วัดที่สัมพันธ์กับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน 2) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่ามี 7 องค์ประกอบ 82 ตัวชี้วัด เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ (2.1) ความเป็นผู้นำ มี 10 ตัวชี้วัด (2.2) ความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วม (ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย หลังเกิดภัย) มี 30 ตัวชี้วัด (2.3) ชีตความสามารถ มี 6 ตัวชี้วัด (2.4) กระบวนการเรียนรู้ มี 10 ตัวชี้วัด (2.5) การติดต่อสื่อสาร มี 10 ตัวชี้วัด (2.6) ความสัมพันธ์ทางสังคม มี 10 ตัวชี้วัด และ (2.7) หลักธรรมาภิบาล มี 6 ตัวชี้วัด 3) จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า องค์ประกอบการติดต่อสื่อสารมีความสำคัญอย่างมากต่อความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

คำสำคัญ: องค์ประกอบ ตัวชี้วัด ความร่วมมือ การจัดการน้ำท่วม

* ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

** นักศึกษาปริญญาเอก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Factors Related to Collaboration for Flood Management between Local Administrative Organization and Community: A Case Study of Flood Bed in Pak Panang Basin, Nakhon Si Thammarat Province^{*}

Kittisak Sangthong^{**} and Idsaratt Rinthaisong^{***}

Abstract

The objective of the research was to study the factors related to collaboration for flood management between local administrative organization and community of each factor using reporting of flood bed in Pak Panang basin, Nakhon Si Thammarat Province. The research used both qualitative and quantitative methods. First, the researcher in-depth interviewed with 75 flood victims and focus group discussion with 50 participants consisting of administrators, members of council and officers of local administrative organizations was also implemented using purposive sampling and content analysis. Next, the researcher conducted a survey, asking 150 respondents from the above four groups consisting of flood victims, administrators, members of council and officers of local administrative organizations. The data were analyzed using descriptive statistics including the exploratory factor analysis and Pearson Product-moment correlation coefficient.

The research results were found as follows: 1) A total of 82 observed variable indicators of relation to collaborate for flood management between local administrative organization and community were explored by content analysis. 2) The 7 factors and 82 indicators were ranked with exploratory factor analysis: leadership 10 indicators, collaboration for flood management (pre – impact phase, impact phase and post – impact phase) 30 indicators, capacity 6 indicators, learning process 10 indicators, communication 10 indicators, social relation 10 indicators, and good governance 6 indicators. 3) The communication was the most influential factors to collaboration for flood management between local administrative organization and community were ranked with Pearson Product-moment correlation coefficient.

Key words: Factor; Indicator; Collaboration; Flood Management

^{*} Part of Dissertation of Doctoral of Philosophy in Management, Prince of Songkla University (PSU).

^{**} Ph.D. Student.

^{***} Advisor, Department of Public Administration, PSU.

บทนำ

แนวความคิดเรื่องความร่วมมือกันระหว่างภาคส่วนและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ (Collaboration among Stakeholders) ในการจัดการภัยพิบัติได้ปรากฏความสำคัญขึ้นเป็นวาระของโลก (International Institute for Sustainable Development, 2011) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือในการจัดการภัยพิบัติน้ำท่วมที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือประสบการณ์การเรียนรู้ และองค์ความรู้ที่เหมาะสมจากชุมชน (Jha, et al., 2012) ตามวัฏจักรการจัดการสาธารณภัย (Disaster Management Cycle) โดยใช้ระยะเวลาเป็นตัวกำหนดเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนเกิดภัย 2) ระยะเกิดภัย และ 3) ระยะหลังเกิดภัย (Beachley, 2005)

การศึกษา วิเคราะห์และกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยเกี่ยวกับน้ำท่วมของประเทศไทยเป็นหน้าที่ของศูนย์ป้องกันวิกฤติน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังก็เป็นพื้นที่หนึ่งที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากในภาคใต้ (ศูนย์ป้องกันวิกฤติน้ำ, 2555) การเสริมสร้างความปลอดภัยจากภัยพิบัติน้ำท่วมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยการกระตุ้นให้ประชาชนในชุมชนให้ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) (ทวีดา กมลเวช, 2554) เพราะถือเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด (Sharpe, 1981) และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ทันเวลาและตรงกับความต้องการมากที่สุด (Cheema & Rondinelli, 1983)

ดังนั้นการศึกษาเพื่อแสวงหาคำตอบว่าจะไรเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนจึงมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาความร่วมมือในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากได้อย่างเหมาะสม สามารถเป็นเกราะป้องกันที่ดีในการรับมือภัยพิบัติน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

วิธีการวิจัย

การออกแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) แบบสำรวจบุกเบิก (The Exploratory Design) แบ่งเป็นสองระยะต่อเนื่องกัน โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ศึกษาก่อนแล้วจึงใช้วิธีการเชิงปริมาณ ศึกษาต่อภายหลัง (Creswell & Plano, 2011)

ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชาชนที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วมจำนวน 75 คน จาก 5 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ประกอบด้วย อบต.ขนานนก 15 คน อบต.ท่าพญา 15 คน อบต.บางพระ 15 คน อบต.หูล่อง 15 คน และ อบต.ปากพนังฝั่งตะวันตก 15 คน

ส่วนที่ 2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มเล็กไม่เกิน 10 คน ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา ข้าราชการและพนักงาน จาก 5 อบต. เดียวกันในส่วนที่ 1 รวม 50 คน ซึ่งทั้ง 2 ส่วนเป็นการรวบรวมปัจจัยที่ทำให้เกิดความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นจากการพัฒนาตัวแปร ในระยะที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 150 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) คณะ

ผู้บริหาร 2) สมาชิกสภา 3) ข้าราชการ พนักงาน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ และ
4) ประชาชนที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วมซ้ำซากในพื้นที่
เดียวกับในระยะที่ 1 แต่แยกกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์
เจาะลึก และการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะวิเคราะห์
เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาปัจจัยที่
สัมพันธ์กับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วม
ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน
ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis, EFA)
โดยการสกัดปัจจัย (Factor Analysis) ด้วยวิธี
วิเคราะห์ส่วนประกอบหลัก (Principal Component
Analysis: PCA) การพิจารณาความเหมาะสมของ
การสกัดปัจจัยจะตรวจสอบจากค่าสถิติ Kaiser
Meyer Olkin: (KMO) ควรมีค่ามากกว่า 0.6
ขึ้นไป และการหมุนแกน (Rotation) เป็นแบบ
วิธี Varimax (Rummel, 2002) และหาค่า
ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้วยการ
วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
(Pearson Product-Moment Correlation
Coefficient) (Hinkle, et al., 1998)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการ
สัมภาษณ์เจาะลึก และการสนทนากลุ่ม ผล
การศึกษาพบว่า มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ
ความสัมพันธ์ถึง 7 องค์ประกอบ 82 ตัวชี้วัด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
ประกอบด้วย

2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ
ผลจากการสกัดปัจจัย ของแบบสอบถามทั้งหมด
พบว่าค่า KMO = 0.919 มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า
Bartlett' Test of Sphericity มีค่า Significance
.000 แสดงว่าตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน
เพียงพอที่จะวิเคราะห์ด้วย EFA เพื่อตรวจสอบ

ความเป็นองค์ประกอบเดียวของตัวชี้วัดที่ได้จาก
ระยะที่ 1 และหาค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ของตัวชี้วัดแต่ละตัว โดยเรียงตามความสามารถใน
การอธิบายความแปรปรวน (Eigen value) ดังนี้

2.1.1. องค์ประกอบที่ 1 ความเป็นผู้นำ
ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนัก
องค์ประกอบมากที่สุด คือ มีความรับผิดชอบตาม
อำนาจหน้าที่ในการจัดการน้ำท่วม=.866 รองลงมา
คือ มีวิสัยทัศน์/ความรู้ความสามารถในการจัดการ
น้ำท่วม=.882 สามารถอธิบายความแปรปรวนของ
ตัวชี้วัดทั้งหมดได้ร้อยละ 74.29

2.1.2. องค์ประกอบที่ 2 ความร่วมมือ
ในการจัดการน้ำท่วม ประกอบด้วย

2.1.2.1 ขณะเกิดน้ำท่วมประกอบ
ด้วย 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
มากที่สุด คือ มีความร่วมมือกับ อบต. โดยการ
ปฏิบัติตามกฎกติกาการอยู่ร่วมกันในการสัญจร/
เดินเรือ/การทำความสะอาดชุมชน ขณะเกิด
น้ำท่วม=.903 รองลงมา คือ มีความร่วมมือกับ
อบต. โดยการปฏิบัติตามคำแนะนำ โดยคำนึงถึง
ความปลอดภัยของชีวิตมากกว่าห่วงทรัพย์สินสมบัติ
=.889 สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัด
ทั้งหมดได้ร้อยละ 73.38

2.1.2.2 ก่อนการเกิดน้ำท่วมประกอบ
ด้วย 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
มากที่สุด คือ มีความร่วมมือกับ อบต. ในการกำหนด
แนวทางขอรับการสนับสนุนประสานงานและความ
ช่วยเหลือจากหน่วยงาน องค์กร สถาบัน=.885
รองลงมา คือ มีความร่วมมือกับ อบต. ในการกำหนด
แนวทางการเคลื่อนย้ายคน สัตว์เลี้ยง และ
ยานพาหนะ=.878 สามารถอธิบายความแปรปรวน
ของตัวชี้วัดทั้งหมดได้ร้อยละ 73.13

2.1.2.3 หลังการเกิดน้ำท่วมประกอบ
ด้วย 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
มากที่สุด คือ มีความร่วมมือกับ อบต. ในการ
วางแผนฟื้นฟู บูรณะสภาพความเสียหายที่ได้รับ
ผลกระทบจากการเกิดน้ำท่วม=.887 รองลงมา

คือ มีความร่วมมือกับอบต. ในการลำเลียงขนส่งคน
สิ่งของ สัตว์เลี้ยง กลับไปยังภูมิลำเนาเดิม=.886
สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัดทั้งหมด
ได้ร้อยละ 72.14

3. องค์ประกอบที่ 3 ชีตความสามารถของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการน้ำท่วม
ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนัก
องค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการเตรียมความพร้อม
รับมือภาวะวิกฤติน้ำท่วม=.906 รองลงมา คือ มีการ
สนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการ
น้ำท่วม=.902 สามารถอธิบายความแปรปรวน
ของตัวชี้วัดทั้งหมดได้ร้อยละ 71.84

4. องค์ประกอบที่ 4 กระบวนการเรียนรู้ใน
การจัดการน้ำท่วม ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มี
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะ ประสบการณ์
เกี่ยวกับน้ำท่วมระหว่างสมาชิกในชุมชน=.879
รองลงมา คือ มีวิธีการสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกใน
ชุมชนมีความรู้สึกร่วมและสนใจในการจัดการ
น้ำท่วม=.871 สามารถอธิบายความแปรปรวนของ
ตัวชี้วัดทั้งหมดได้ร้อยละ 71.84

5. องค์ประกอบที่ 5 การติดต่อสื่อสาร
ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนัก
องค์ประกอบมากที่สุด คือ สมาชิกในชุมชนเป็นภาคี
เครือข่ายกับชุมชนภายนอก=.910 รองลงมา คือ มี
การประชุมปรึกษาหารือ ระดมความคิดเห็น=.886
สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัดทั้งหมด
ได้ร้อยละ 69.05

6. องค์ประกอบที่ 6 ความสัมพันธ์ทาง
สังคม ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่า
น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ สมาชิกในชุมชน
มีความเป็นกันเอง และเกรงใจกัน=.896 รองลงมา
คือ สมาชิกในชุมชนมีความไว้วางใจซึ่งกันและ
กัน=.858 สามารถอธิบายความแปรปรวนของ
ตัวชี้วัดทั้งหมดได้ร้อยละ 63.63

7. องค์ประกอบที่ 7 หลักธรรมาภิบาลของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 6

ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด
คือ มีความเสมอภาคและทั่วถึงในการจัดการน้ำท่วม
และ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในการจัดการ
น้ำท่วม=.844 รองลงมา คือ มีความต่อเนื่องของ
โครงการในการจัดการน้ำท่วม=.825 สามารถ
อธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัดทั้งหมดได้ร้อยละ
8.52

2.2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment
Correlation Coefficient) ปรากฏผลตามตารางที่ 1
ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson
Product-Moment Correlation Coefficient)

Correlation

	SR	COM	LP	LEA D	CAP	GOV	COLL AB
SR	1.00						
COM	.696 **	1.00					
LP	.691 **	.781 **	1.00				
LEAD	.707 **	.749 **	.775 **	1.00			
CAP	.606 **	.724 **	.711 **	.745 **	1.00		
GOV	.606 **	.752 **	.750 **	.809 **	.803 **	1.00	
COLL AB	.327 **	.712 **	.688 **	.666 **	.668 **	.654 **	1.00

**Correlation is significant at the .01 level (2-tailed).

ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แบบเพียร์สัน พบว่าองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์
กับความร่วมมือ (COLLAB) มากที่สุด คือ
องค์ประกอบการติดต่อสื่อสาร (COM) รองลงมา
ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ (LP) ชีตความสามารถ
ของ อบต. (CAP) ความเป็นผู้นำ (LEAD) และหลัก
ธรรมาภิบาลของ อบต. (GOV) มีค่าความสัมพันธ์ที่
ใกล้เคียงกัน ส่วนองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์
กับความร่วมมือ น้อยที่สุด คือ ความสัมพันธ์ทาง
สังคม (SR)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ และการกำหนดชื่อองค์ประกอบให้มีความเหมาะสมกับตัวชี้วัด ซึ่งสกัดได้จากประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้ององค์ประกอบทั้งสิ้น 7 องค์ประกอบ 82 ตัวชี้วัด และพบว่า การติดต่อสื่อสาร เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุดในการสร้างความร่วมมือ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Glendon & McKenne (1995) ที่กล่าวถึงการติดต่อสื่อสารนั้นเป็นพื้นฐานของการแบ่งปันความเชื่อที่สำคัญกับความร่วมมือ ดังนั้น การติดต่อสื่อสารในการสร้างความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้เกิดความเชื่อมโยง ความคิดความเชื่อ ทศนคติระหว่างประชาชน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Austin (2000) ที่กล่าวว่าองค์กรควรมีการติดต่อสื่อสารในการสร้างความร่วมมือผ่านการจัดทำป้ายเตือน บอร์ดประชาสัมพันธ์ โปสเตอร์ แผ่นพับ หรือใบปลิว เป็นต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่การติดต่อสื่อสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ผ่านหลายช่องทาง ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะมีผลทางจิตวิทยาที่ทำให้ประชาชนในชุมชนเกิดความร่วมมือในด้านต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

นำผลการวิจัยมาใช้ในการกำหนดองค์ประกอบและตัวชี้วัดสำหรับการสร้างความร่วมมือ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือในการจัดการน้ำท่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลกับชุมชนต่าง ๆ หรือกำหนดแนวทางการพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภาควิชาวิศวกรรมโยธา หรือ สื่อสารมวลชน เป็นต้น

โดยเฉพาะในด้านการติดต่อสื่อสาร ซึ่งผลการวิจัยชี้ชัดว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการสร้างความร่วมมือ

เอกสารอ้างอิง

- ทวีดา กมลเวชช. (2554). *คู่มือการจัดการภัยพิบัติท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมดาเพรส จำกัด.
- ศูนย์ป้องกันวิกฤติน้ำ. (2555). *เอกสารการกำหนดพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากในภาคใต้*. กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- Austin, J. E. (2000). *The collaboration challenge: how nonprofits and business succeed through strategic alliances*. San Francisco: Jasssey- Bess. A Wiley Company.
- Beachley, M. (2005). Nursing in a disaster. In Smith, C.M., & Maurer, F.A.(EDs). *Community health nursing: theory and practice* (2ed.). (pp. 496-516). Philadelphia, PA: W.B. Saunders.
- Cheema, G. S., & Rondinelli, D. A. (1983). *Decentralization and development policy implementation in developing countries*. Beverly Hills, CA: Sage Publication.
- Creswell, J. W. & Plano, C. V. L. (2011). *Design and conducting mixed methods research* (2nd ed.). California: Sage Publications Ltd.
- Glendon, A. I., & McKenne, E. F. (1995). *Human safety and risk management*. London: Chapman & Hall.
- Hinkle, D. E., William, W. & Stephen, G. J. (1998). *Applied Statistics for the Behavior Sciences*. 4th ed. New York: Houghton Mifflin.

International Institute for Sustainable Development. (2011). *A daily report of the third session of the global platform for disaster risk reduction, 141(1)*. Retrieved from <http://www.iisd.ca/YMD/GPDRR/2011/>.

Jha, A. K., Bloch, R., & Lamond, J. (2012). *Cities and flooding: A guide to integrated urban flood risk management for the 21st century*. Washington, DC: The World Bank Publication.

Rummel, R. J. (2002). *Factor analysis*. USA : Hawaii University.

Sharpe, L. J. (1981). Theories and values of local government. In L.D. Feldman (Eds.), *Politics and government of urban Canada* (pp 30-52). 4th edition. London, UK: Methuen.

